

Dode staande bomen: geen vrijblijvende keuze

Het laten staan van een dode boom, commercieel onaantrekkelijk, ver van het pad (risico uitvallende takken) en uit het zicht, is voor de meeste particuliere beseigenaren/beheerders acceptabel. Maar een boom daadwerkelijk ringen gaat velen te ver. Aan het woord enkele particuliere beseigenaren/beheerders.

Een particulier: "Wij zijn niet zo in voor modegrillen zoals het laten staan van dikke dode bomen. Er ligt voldoende hout voor insecten en schimmels en voor de spechten hebben we genoeg levende bomen. Natuurlijk laten we wel het takkenspul liggen. Soms wordt het hout nog op rabatten gegooid, dat vind ik prettig want ik houd niet van rotzooi."

Een beheerder van een particulier landgoed: "Kijk, dode staande bomen is met name goed voor de spechten, de hollenbroeders en de vleermuizen, terwijl liggend dood hout natuurlijk een groot voordeel is voor bodemorganismen. Natuurlijk kijk ik wel naar de houtkwaliteit. Ik ring wel eens een duidelijk minder fraaie boom die naast een mooie kwaliteitsstam staat. Maar ik probeer het wel altijd uit te leggen aan de mensen die hier komen wandelen."

Een andere landgoedbeheerder: "Dode bomen, OK, maar niet teveel. Ze hebben een natuurlijke functie voor insecten en vogels, daarvoor wil ik iets doen. Maar de volkomen dwaze standpunten die je in het Bosbouw tijdschrift leest

over zoveel procent dood hout in het bos, dat is weer een recept, niet gestoeld op onderzoek alleen op gevoel, op emotie. Ik houd van harde cijfers. Daarnaast zijn wij kunstenaar, we vinden dat in dit stukje natuur dat aan ons is toevertrouwd, alles een plaats moet hebben. Maar het moet wel ten dienste blijven aan de mens."

Een kleine particulier: "We hebben in ons bos een stuk of tien dikke dode bomen die er gewoon staan. Maar als ik openhaardhout nodig heb dan zaag ik de dode bomen er wel uit."

De reacties geven een beeld van de pragmatische en principiële overwegingen van particuliere

beseigenaren die bij de keuze voor of tegen dode bomen een rol spelen. In de nabije toekomst zal die keuze ook consequenties hebben voor de subsidieverlening (LNV-regeling Natuurbeheer) en voor certificering (FSC-standaard voor goed bosbeheer). Daarnaast blijft de gedachte aansprakelijkheid te zijn bij letsel een belangrijke overweging om terughoudend te zijn bij de keuze voor dode staande bomen langs de paden. Want, op ongelukken zit niemand te wachten. Duidelijkheid hierover zal weleens de houding van particulieren ten opzichte van dode staande bomen kunnen beïnvloeden. Renske Schulting